

[Undervisningsministeren]

Lovforslaget er et af elementerne i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen.

Med forslaget indføres en ordning, hvorefter staten præmierer opsparing i forbindelse med indførelse af en adgang til at oprette uddannelseskonti med det formål at tilvejebringe midler til uddannelse.

Der indføres to opsparingsordninger:

1. En ordning, hvorefter bl.a. forældre og bedsteforældre kan oprette en uddannelseskonto for et barn under 18 år (opsparing til børns uddannelse).
2. En ordning, hvorefter en person over 18 år kan oprette sin egen uddannelseskonto (opsparing til egen uddannelse).

For begge ordninger gælder bl.a.,

at opsparingen formålsbestemmes til uddannelse,

at præmien beregnes som 4 pct. p.a. af den til enhver tid foretagne opsparing inkl. tilskrevne renter,

at præmien er fritaget for indkomstskat,

at der årligt inden for en nærmere angiven periode skal indbetales mindst 1.200 kr. og højst 6.000 kr., og

at ordningen skal holdes uden for uddannelsesstøtten.

Jeg foreslår en hjemmel bl.a. til at fastsætte regler om, hvilke uddannelser der medfører præmiering.

For så vidt angår opsparing til børns uddannelse er det min tanke, at beløbet skal kunne bruges til uddannelser, der er berettiget til støtte i henhold til lov om Statens Uddannelsesstøtte, samt til visse andre uddannelser herudover, f.eks. landbrugsuddannelser, men også lærlingeuddannelserne, hvor lærlingene ganske vist er lønnede under lærlingeperioden, men hvor deres løn er væsentlig lavere, end hvad de kan opnå som færdiguddannede. Det er en betingelse, at der er tale om en uddannelse af mindst 1 års varighed.

For så vidt angår opsparing til egen uddannelse er det min hensigt, at beløbet skal kunne bruges til alle de ovenfor nævnte uddannelser, men herudover også til visse uddannelser af kortere varighed end et år, f.eks. højskoleophold og kurser i henhold til lov om efteruddannelse. Beløbet skal også kunne anvendes til efteruddannelse i udlandet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til velvilig behandling i det høje Ting.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Særlige vilkår for lån til ejerboliger m.v.).

(Lovforslag nr. L 10).

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Fremme af opsparing til boligformål).

(Lovforslag nr. L 11).

Lovforslagene er elementer i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen, som omtalt i statsministerens åbningsredegørelse til Folketinget den 7. oktober 1986.

Idet jeg herudover henviser til lovforslagene og deres bemærkninger, skal jeg anbefale disse til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om lån mod pant i fast ejendom for ikke-realkreditinstitutter.

(Lovforslag nr. L 12).

Nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med de samtidig fremsatte forslag fra henholdsvis boligministeren om forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Særlige vilkår for lån til ejerboliger m.v.) og skatteministeren om forslag til lov om afgift af renter af forbrugslån.

I skatteministerens lovforslag gives der afgiftsfritagelse for lån optaget på realkreditvilkår og for realkreditlignende lån. I nærværende lovforslag er det defineret, hvad der forstås ved realkreditlignende lån. Med de nødvendige tilpasninger svarer lånene til lån optaget i medfør af lov om realkreditinstitutter. Efter lovforslaget er det alene institutter, der kan yde boliglån, og som er under tilsyn, der vil være omfattet af disse regler. Der er tale om følgende institutter: pengeinstitutter, forsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser, visse kreditin-